

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cibus Electvs Sive Instrvctiones Sanctae De vita sanctè
traducenda& inter pios sanctósque affectus concludenda**

Elffen, Nicolas

Coloniae, 1667

Instructio VII. De perfecta Charitate Proximi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55232)

reponere, ut & aliis seruire possint.

In itineribus non curabis tibi mensam nimis lautè instrui, sed ea solum fercula apparari, quæ exhaustis labore viæ viribus reparandis sufficiant.

Nemo de sensus illustrationibus & Spiritualibus consolationibus sibi blandiatur, nisi hilari vultu bolum Evangelicæ paupertatis deglutiat. Tunc autem deprehendet an illam amet, si ejus quoque Comites amet famem, sitim, frigus, contemptum, & in rebus etiam necessarijs defectum. Rectè D. Albertus: *Vbi est plena necessitas, ibi non est vera paupertas.* Christus in Cruce, nec frigidam siti, nec asserem vel saxum capiti supponendum habuit.

INSTRUCTIO SEPTIMA.

De perfecta Charitate Proximi.

Dilige proximum tuum sicut teipsum, sed dilige eum, in ordine ad vitam æternam, adeo ut totum, quod ei desideras & procuras bonum, eò tantum dirigatur, ut proximus in hac vita sit justus, & in alterâ beatus.

Amor verus non est mercenarius, sed à propriorum commodorum respectu omnino liber & purus: unde non amabis, ut iterum ameris, nec beneficies, ut vicissim bene fiat tibi, nec te ideo communicabis alteri, quia ex ejus conversatione gustum percipis: sed ideo præcisè amabis alterum, quia
sic

sic placitum est DEO & ab illo præceptum.

Vera charitas non consistit in lenociniis & blanditiis verborum & affectuum, sed in exhibitione operum. Unde si quem videris sive in temporalibus, sive in spiritualibus indigere operâ tuâ & succurrere negligis, cum potes, debitâ nondû charitate instructus es. *Qui habuerit, inquit D. Joannes, substantiam huius mundi & viderit fratrem suum necesse habere, & clausit viscera sua ab eo, quomodo charitas Dei manet in eo 1. Joan. 3. v. 17.*

Juva igitur proximum consilio & re: sed vide ne in eo juvando vel latum unguem discedas ab lege Dei: sic noli mentiri, jurare falso, ut liberet proximum à morte: noli furari, ut des eleemosynam.

Gaude & gratulare de bonis proximi, de virtute, scientiâ, honore, opibus, gaude etiam si proximo melius sit quàm tibi, si tibi negetur, quod ipsi conceditur, si ille plus honoretur quàm tu.

Gaudium illud internum signis externis manifesta. Unde si proximus petat, honorabis eum præsentia tuâ, in natiuitate filiorum, in sponsalibus, in missarum primitiis, in academicis inaugurationibus, in funeribus & exequiis. Nam & hæc sunt Christianæ Charitatis opera, & conformia exemplo Christi, suâ præsentia nuptias Canæ Galilææ condecorantis, modo fiant, sine respectu humano.

Com-

Compatere intimè miseris proximi, sive ex corporales sive spirituales sint. Nam verus amor aliena mala respicit, ut propria: cum fratres simus, & teneamur alios diligere uti nos ipsos.

In eleemosynis dandis esto non parcus, sed liberalis, non tardus sed velox. qui enim citò dat bis dat. Nec curiosè discute merita pauperum, tu enim quod das, das tibi eo.

Nec differ eleemosynas usque ad mortem, sed dum vivis, priva te illà voluptate, quæ capitur ex conservatione bonorum temporalium, ut ex eorundem profusione propter Deum factâ Deum oblectes. *Redime te bono dum vivis*, suadet D. Augustinus, *dum pretium in manibus habes; ne dum te mors amara prævenerit, & vitam simul & pretium perdas.*

Excitandus est ardentissimus zelus animarum, & studium hoc juvandi proximum maximi momenti esse firmiter sibi persuadendum est, etenim certum est, promotionem & curam salutis animarum divinæ Majestati magis placere, & majus illi gaudium adferre, maioremque te in cœlis gloriam & coronam per illam promereri, quàm per multa alia pietatis & devotionis exercitia. Audi hac super re differentem D. Chrylostomum: *Tu igitur mi frater quamvis fame confictaris, quamvis cinerem comedas, quamvis semper lacrymis madeas, & nihil cuiquam proficias, nihil magnum facis, & alio loco: Etsi*

ims-

immensas pecunias pauperibus eroges, plus tamen effeceris, si unam converteris animam. Cum D. Chrysoſtomo consentit S. Gregorius Magnus: *Nullum omnipotenti Deo tale est sacrificium, quale est zelus animarum.* Cum utroque S. Dionysius Areopagita: *Omnium divinorum divinissimum est cooperari in salutem animarum.*

Quod si hanc SS. Patrum doctrinam ritè perpenderis, facile concludes, magis à te amplificari divinam gloriam, & majora te meritorum præmia collecturum juvando proximum, quàm orando, piællendo, jejunando & aliis pœnitentiæ operibus castigando corpus. Si ergo aliquod salutem animarum promovendæ congruum talentum concessum tibi esse deprehenderis, nè illud defodias.

Si aliud præstare obsequium in hoc genere nequis, frequenter ad Deum preces funde pro conversione gentium, reductione hæreticorum, peccatorum conversione. & sancta educatione puerorum, & præcipuè, ut Deus gratiam & necessaria auxilia imperiti dignetur omnibus illis, qui vi vocatio- nis & professionis suæ hanc animarum curam exercere tenentur, ut officio suo cum laude & fructu fungantur.

Exemplo aliis ad omnem virtutem, perfectionem & sanctitatem præluceas, & ad imitationem Seraphici Francisci, exemplo
con-

concionare : esto instar templi Deo sacra-
 ti, in quo nihil nisi sanctum & majori Dei ho-
 nori dedicatum invenitur : esto facula instar
 ardentis & lucentis & sanctitatis suæ radios
 quaquaversum diffundentis : esto velut co-
 lumba balsamo aliisque odorem delibu-
 ta, quæ alias secum columbas in cœlesti
 columbarium alliciat.

Quod si autem ex officio tibi incumbit
 animarum cura, esto in conversatione non
 asper & morosus, sed placidus ac dulcis, &
 ad cuiusque mores & naturam te accommo-
 da, ut omnes Christo lucrifacias.

Pro animarum lucro nulla pericula, nul-
 las difficultates, nullos labores, nullas pœ-
 nitentias, nec mortem ipsam metue. oportet
 in doloribus & angustiis animas parturi-
 re Christo.

INSTRUCTIO VIII.

De cultu & veneratione Sanctorum, & fes-
 torum illis consecratorum.

§. I. *Documenta quadam incultu dierum
 festorum observanda.*

AD dies anni solemniore si ritè te cupis
 præparare, & tam sancta tempora sanctè
 ac devotè celebrare, imprimis omni studio
 & sollicitudine conniti debes, ut etiam le-
 vissimas noxas quàm diligentissimè caveas,
 & maximâ quâ potes, animum tuum exor-
 nes & condecres conscientie puritate, quâ
 & Deus & omnes sancti suavissimè recrean-